

0 nadchodzących walkach w sektorze energetycznym

6 września 2010

Poniższy tekst stanowi krótką analizę z bloga "Within the multitude", o zbliżającym się sporze w greckim sektorze energetycznym: po klęsce kierowców ciężarówek, kolejnym ważnym polem walki jesienią może okazać się Państwowe Przedsiębiorstwo Energetyczne i spór o prywatyzację zakładów energetycznych do niej należących. Jest dla nas ważne, jako ruchu społecznych antagonistów by dokładnie zrozumieć o jaką chodzi tutaj stawkę. Mamy nadzieję, że w przeciwieństwie do strajku kierowców ciężarówek, zaoferujemy nasze pełne wsparcie związkowcom z PPE i wszystkim grupom społecznym wyrażającym sprzeciw wobec sankcji narzucanych przez MFW.

Czy związkowcy Państwowego Przedsiębiorstwa Energetycznego wygrają czy przegrają ?

Nie jest jasne, skąd pochodził pomysł prywatyzacji 40% PPE. Czy pomysłodawcą było Ministerstwo Finansów, zainteresowane podmioty prywatne czy trójka. [Słowo „trójka” jest powszechnie używane przez Greckie media w odniesieniu do przedstawicieli MFW, UE, EBC nadzorujących bezpośrednio w kraju umowę pomiędzy nimi a rządem] Faktem jest, że zanim pomysł ten ujrzał światło dzienne, zdążył uformować wokół siebie cały front konkretnych interesów politycznych i finansowych. Front postrzegający konflikt z potężnym związkiem zawodowym GEENOP-DEI jako kluczowy element w wyścigu o przejęcie PPE. Celem tego konfliktu jest doprowadzenie związku do porażki i odwrotu, praktycznie kończącego proces osłabiania zorganizowanych pracowników w Grecji.

Aby mieć szansę na stawienie czoła temu ambitnemu i niebezpiecznemu dla świata pracy planowi, trzeba zrozumieć zarówno polityczny plan odwrócenia równowagi społecznej (realizowany za pomocą MFW, UE i EBC) jak i pełną współodpowiedzialność rządu. Innymi słowy musimy zrezygnować z uproszczonej analizy mówiącej o zmasowanym ataku i powstaniu przeciwko niemu organizujących się ludzi. Przeciwnie, musimy zdemaskować świetnie funkcjonującą maszynę Międzynarodowego Funduszu Walutowego, która po wszystkich kompromisach jako jedyna ma wpływ na władzę polityczną. Omawiana strategia została przekształcona z propozycji “obcych” organizacji obracających obietnice i porozumienia rządu w spójną propozycję, która stała się obecnie jedyną drogą postępowania dla socjaldemokratów z PASOK.

Ogólnie rzecz ujmując, strategiczny atak przeciwko pracy najemnej odbywa się w trzech fazach. W pierwszej fazie mieliśmy obniżkę płac pracowników sektora publicznego opierającą się na założeniu, że w okresie trwania kryzysu ci pracownicy są bezpieczniejsi oraz mają wyższe zarobki w porównaniu do pracowników sektora prywatnego – i tak cięcia zostają przedstawione jako miara równości. W drugiej fazie, również dotyczącej sektora publicznego, priorytet został

przydzielony środkom nie dotyczącym wynagrodzeń natychmiastowo, ale z długoterminowymi konsekwencjami – jak zmniejszenie praw do ubezpieczenia i dalsza deregulacja stosunków pracy mająca pełne poparcie ze strony SEV (Grecja Konfederacja Przedsiębiorców). Począwszy od lat dziewięćdziesiątych, SEV opracowywał i stosował taktykę dającą pierwszeństwo pogarszaniu równowagi pracy.

Trzeci front dotyczy tzw. “cechów”, czyli zorganizowanych zawodów lub grup pracowników najemnych. Tym co kryje się za dogmatycznym uporem MFW dla zniesienia tych “zamkniętych zawodów” i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, to oczywiście strategia mająca na celu przeniesienie tych działalności do sektora prywatnego zdominowanego przez specjalistów, silnie chronionych prawnie. Sposób myślenia przebiega tutaj prosto: należy przenieść część odszkodowań gwarantowanych prawnie lub władzę związków zawodowych do przedsiębiorców danego sektora, a następnie tworzymy kilka lukratywnych działalności gospodarczych, wraz ze zmniejszeniem dochodów specjalistów lub pracowników najemnych omawianego sektora. Nie ma absolutnie żadnego argumentu mogącego przekonać, że konkurencja, która pojawi się pomiędzy specjalistami i korporacjami doprowadzi do obniżki cen. Co z pewnością nastąpi, jednak ustalanie cen jest obecnie poza jakąkolwiek publiczną kontrolą, prowadzone przez kartele i nieoficjalne negocjacje z władzą publiczną.

Sposób myślenia przebiega tutaj prosto i polega na redystrybucji dochodów: chodzi o przeniesienie części dochodów gwarantowanych prawnie lub dzięki wpływom związków zawodowych pewnej zamkniętej grupie przedsiębiorców lub samozatrudnionych w danej branży. Zyski mają zostać przeniesione do nowych firm, które przejmą tę lukratywną działalność gospodarczą, co spowoduje zmniejszenie dochodów pracowników tych branż. Nie ma absolutnie żadnego powodu by sądzić, że konkurencja, która pojawi się pomiędzy specjalistami i korporacjami doprowadzi do obniżki cen. Jednak z pewnością poziom cen znajdzie się poza

jakąkolwiek publiczną kontrolą i stanie się domeną tajnych porozumień pomiędzy kartelami, a władzami.

W latach dziewięćdziesiątych, podczas triumfu "modernizacji", grecki model relacji pomiędzy państwem a klasami i grupami społecznymi był możliwie najszerszy. Historyczna reprodukcja państwa klientelistycznego została potwierdzona, państwo zarządzało korzystnymi relacjami pomiędzy działalnością gospodarczą a interesami społecznymi. Utrzymywana i stale odświeżana była równowaga pomiędzy formalnymi i nieformalnymi praktykami, które nigdy nie mogły prowadzić do szerokiej umowy społecznej, jednakże połączyło to ogólną strategię zorientowaną na biznesie ze społeczną legitymizacją rządu poprzez swoje szczególne stosunki z średnimi warstwami profesjonalistów lub pracowników najemnych.

Wizja, na której opiera się dzisiejsza strategia państwa, to wizja mająca na celu legitymizację systemu politycznego poprzez pozostawienie stosunków pomiędzy państwem a biznesem samym sobie. Wizja ta może się urzeczywistnić dzięki praktykom mechanizmu funkcjonowania państwa, które obecnie odwraca poprzednią równowagę pomiędzy prywatnymi a publicznymi/społecznymi interesami. Jest to krok w kierunku modelu Trzeciego Świata, czyli współpracy między państwem a najsilniejszymi interesami gospodarczymi i polityki mającej osłabić opór i zorganizowaną interwencję społeczną. Ten nowy kierunek może pozostać tylko wraz z wejściem kraju w permanentny kryzys społeczny. Jest to także rodzaj legitymizacji rządu.

Materializacja tej wizji ma miejsce, gdy każdy fachowiec staje (praktycznie sam) przeciwko rządowi, ale także przez bezradnością reszty społeczeństwa. Możemy wyciągnąć kilka lekcji z przypadku kierowców ciężarówek. Siła tego sektora, jego umiejętność do sparaliżowania kraju przeobraziła się z siły w słabość, odkąd ich mobilizacja została przedstawiona jako zwracająca się przeciwko społeczeństwu przeżywającemu poważny finansowy i społeczny kryzys – a więc wykorzystanie

jako broni powszechnego poboru było łatwe i skuteczne. Nie jest trudno wyobrazić sobie, że związkowcy z GENOP-DEI znajdują się w podobnej sytuacji: będą w stanie sparaliżować kraj, ale nie będą w stanie przewyciężyć bierności reszty społeczeństwa i/lub dezaprobaty ze strony rządu bądź trójki.

Aby związkowcy lub organizacje specjalistów mogły skutecznie oprzeć się tym planom muszą zawrzeć sojusz ze społeczeństwem, odrzucając tradycję korzystnego traktowania ich przez państwo i każdy rząd. Należy najpierw włożyć wiele wysiłku w przekonanie, że na prawdę bronią interesu publicznego, poprzez przedstawienie propozycji dla innych sektorów i poczynić konsekwentne wysiłki na rzecz rozpowszechniania tych propozycji. Wysiłki muszą być także poczynione, by połączyć mobilizacje związkowców i specjalistów z mobilizacją innych obywateli lub grup pracowników, poprzez wspólne cele. Wreszcie, prawdziwe gesty społecznego wsparcia muszą być w stanie zakwestionować wizerunek uprzywilejowanych grup społecznych walczących o swoje interesy i potrzeby samotnie. Jeżeli te grupy specjalistów lub pracowników najemnych nie zwrócą się w kierunku tworzenia nowych społecznych sojuszy i praktyk, aby włączyć się w kierunku społeczeństwa jako całości, nie ma szans na przeciwstawienie się bezlitosnemu politycznemu mechanizmowi, który został puszczony w ruch.

Zdjęcie: [Joanna](#)

Źródło oryginalne: occupiedlondon.org/blog

Tłumaczenie i źródło polskie: [Grecja w Ogniu](#)